

Bruxelles, 27 iunie 2022
(OR. en)

10729/22

POLMAR 43
POLGEN 102
COMAR 42
ENV 676
ENER 340
MAR 137
MARE 54
PECHE 235
RELEX 897
SUSTDEV 118
TRANS 451

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Destinatar:	Secretariatul General al Consiliului
Nr. doc. Csie:	JOIN(2022) 28 final
Subiect:	COMUNICARE COMUNĂ CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR Stabilirea cursului pentru o planetă albastră sustenabilă – Comunicare comună cu privire la agenda UE privind guvernarea internațională a oceanelor

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul JOIN(2022) 28 final.

Anexă: JOIN(2022) 28 final

ÎNALTUL REPREZENTANT AL
UNIUNII PENTRU AFACERI
EXTERNE ȘI POLITICA
DE SECURITATE

Bruxelles, 24.6.2022
JOIN(2022) 28 final

**COMUNICARE COMUNĂ CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

**Stabilirea cursului pentru o planetă albastră sustenabilă – Comunicare comună cu
privire la agenda UE privind guvernarea internațională a oceanelor**

{SWD(2022) 174 final}

INTRODUCERE

Oceanele sunt vitale pentru viața de pe Pământ, aducând beneficii și servicii inestimabile pentru oameni și pentru întreaga planetă. Ele joacă un rol esențial în reglarea climei, furnizează mai mult oxigen decât toate pădurile la un loc și sunt esențiale pentru a face față provocărilor globale urgente, cum ar fi securitatea alimentară, energia și tranziția verde. Oceanele fac parte din patrimoniul social și cultural al comunităților costiere și sunt esențiale pentru comerțul internațional, întrucât peste 80 % din schimburile comerciale mondiale se efectuează pe mare și aproximativ două treimi din aprovizionarea mondială cu petrol și gaze fie provine din mare, fie se face prin transport pe mare. Cu toate acestea, oceanele sunt încă un subiect adesea trecut cu vederea. Sunt utilizate în scopuri ilegale, cum ar fi pirateria, terorismul sau jafurile armate pe mare, traficul de persoane, traficul de substanțe ilicite și contrabanda cu arme.

Guvernanța internațională a oceanelor vizează să abordeze numeroasele provocări care decurg din rolul multidimensional și interconectat al oceanelor. În 2016, **Uniunea Europeană** a fost **prima economie lider** care a lansat o agendă privind guvernanța internațională a oceanelor¹ și s-a angajat în favoarea unor oceane sigure, securizate, curate, sănătoase și gestionate în mod sustenabil. Deși angajamentul UE rămâne ferm, mai multe evoluții intervenite între timp justifică o actualizare a agendei.

În primul rând, combaterea schimbărilor climatice și a degradării mediului se numără printre principalele **priorități politice ale UE**. Oceanele fac parte integrantă din **Pactul verde european** și din viziunea pentru o **Europă mai puternică pe plan mondial** și reprezintă o chestiune globală care necesită un răspuns multilateral².

În al doilea rând, declinul oceanelor se accelerează pe măsură ce activitățile umane nesustenabile și impactul lor dăunător continuă să le degradeze, ceea ce duce la schimbări profunde, cu riscul de a ajunge în **puncte de basculare**. Starea de urgență a oceanelor se reflectă în **îndeplinirea într-o măsură limitată a angajamentelor globale relevante**, în special a țintelor de la Aichi în temeiul Convenției privind diversitatea biologică (CBD) și a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU și a obiectivului său de dezvoltare durabilă nr. 14 (ODD 14 – Viața subacvatică).

În al treilea rând, oceanele se numără printre cele mai importante arene geopolitice din lume, după cum o demonstrează recenta creștere a tensiunilor în estul Mării Mediterane și în Marea Chinei de Sud, statele membre solicitând respectarea integrității teritoriale și a drepturilor de navigație, precum și soluționarea pașnică a litigiilor. Agresiunea militară a Rusiei împotriva Ucrainei afectează stabilitatea mondială și securitatea regiunii Mării Negre și stârnește îngrijorare cu privire la implicațiile sale maritime.

În al patrulea rând, oceanele au câștigat forță politică la nivel mondial, iar 2022 este un an crucial, cu mai multe negocieri³ și conferințe importante privind oceanele⁴. Oceanele au dobândit mai multă importanță în dezbaterile internaționale privind clima și biodiversitatea. Criza navigatorilor, exacerbată de pandemia de COVID-19, a evidențiat importanța dimensiunii sociale, și anume a unor condiții decente de muncă și de trai pentru navigatori⁵.

¹ JOIN(2016) 49 final.

² COM(2019) 640 final; JOIN(2021) 3 final.

³ Negocierile referitoare la un tratat privind marea liberă (BBNJ), un cadru global post-2020 pentru biodiversitate și interzicerea subvențiilor dăunătoare pentru pescuit în cadrul OMC, încheiat la 16 iunie 2022.

⁴ Summitul „One Ocean” (9-11 februarie 2022, Brest), cea de-a 7-a Conferință „Our Ocean” (13-14 aprilie 2022, Palau), a 2-a Conferință ONU privind oceanele (27 iunie-1 iulie 2022, Lisabona).

⁵ [wcms_760649.pdf \(ilo.org\)](#)

Problema nerespectării de către unele state a normelor și standardelor convenite la nivel internațional, care conduce la o concurență neloială și denaturează condițiile de concurență echitabile în detrimentul părților interesate din UE, a atras, de asemenea, atenția la nivel internațional. Registrele deschise reprezintă un exemplu în acest sens.

Cu cea mai mare zonă economică exclusivă din lume și având în vedere evoluțiile menționate mai sus, **este esențial ca UE și statele sale membre să își reafirme și să își actualizeze angajamentul față de o guvernare îmbunătățită a oceanelor.**

Amenințări la adresa oceanelor⁶

- *Ca urmare a încălzirii, rata de dispariție a speciilor marine este de două ori mai mare decât a celor terestre.*
- *34,2 % din pescuitul marin la nivel mondial este pescuit excesiv.*
- *În ultimii patruzeci de ani, regiunea arctică a pierdut o zonă de gheață de aproximativ șase ori mai mare decât suprafața Germaniei.*
- *Peste 99 % din recifele de corali s-ar pierde în cazul încălzirii cu 2 °C.*
- *În fiecare an se produc 300 de milioane de tone de deșeuri de plastic, din care doar 9 % sunt reciclate.*
- *Nivelul mediu al mării va continua să crească cu aproximativ 0,3 metri până în 2050 și cu 2 metri până în 2100, conform scenariului care prevede emisii foarte ridicate de gaze cu efect de seră, ceea ce riscă să provoace strămutarea forțată a populației – până la 340 de milioane de persoane până în 2050 și aproape 630 de milioane de persoane până în 2100.*

OBIECTIVE

Pe baza Agendei din 2016 privind guvernarea internațională a oceanelor și a procesului de consultare a părților interesate din domeniul oceanelor⁷, UE își va asuma un rol și mai activ în guvernarea internațională a oceanelor și în punerea în aplicare a Agendei 2030 a ONU și a obiectivului său de dezvoltare durabilă nr. 14 prin:

- consolidarea cadrului internațional de guvernare a oceanelor la nivel **mondial, regional și bilateral**;
- transformarea **sustenabilității** oceanelor în realitate până în 2030, prin adoptarea unei abordări coordonate și complementare a provocărilor comune și a impacturilor cumulative;
- transformarea oceanelor într-un spațiu **sigur și securizat**, având în vedere creșterea concurenței în apele internaționale și multiplicarea provocărilor la adresa ordinii multilaterale bazate pe norme;

⁶ Pinsky, M. L., Eikeset, A.M., McCauley, D.J. *et al*, *Greater vulnerability to warming of marine versus terrestrial ectotherms* (O mai mare vulnerabilitate la încălzire a ectotermelor marine față de cele terestre). *Nature* 569, 108–111 (2019); FAO. 2020. *The State of World Fisheries and Aquaculture 2020. Sustainability in action* (Situția pescuitului și acvaculturii la nivel mondial în 2020. Sustenabilitatea în acțiune). Roma; IPCC AR6 WG1; [New elevation data triple estimates of global vulnerability to sea-level rise and coastal flooding](#) (Noile date de elevație triplează estimările globale privind vulnerabilitatea la creșterea nivelului mării și la inundațiile din zonele de coastă) [Nature Communications](#).

⁷ Prin intermediul unei [consultări online specifice](#); al unei [cereri de contribuții](#) – a se vedea „Sinteza activităților de consultare pe tema actualizării Agendei privind guvernarea internațională a oceanelor; Forumul internațional al UE pentru guvernarea oceanelor.

- consolidarea **cunoștințelor** internaționale privind oceanele pentru un proces decizional bazat pe dovezi care să ducă la acțiuni de protejare și gestionare sustenabilă a oceanelor.

**PRINCIPALELE PRIORITĂȚI ALE UE PRIVIND GUVERNANȚA
INTERNAȚIONALĂ A OCEANELOR⁸**

Stoparea și inversarea declinului biodiversității marine:

- încheierea cât mai curând posibil a unui tratat ambițios al ONU privind marea liberă (biodiversitatea în zonele din afara jurisdicției naționale);
- realizarea unui cadru global ambițios pentru biodiversitate pentru perioada de după 2020, cu 30 % din zonele marine protejate până în 2030;
- desemnarea de noi zone marine protejate la scară largă în Oceanul Antarctic.

Protejarea fundului mării:

- interzicerea exploatării miniere a fundului mării până când lacunele științifice sunt acoperite în mod corespunzător, nu mai apar efecte dăunătoare din minerit și mediul marin este protejat în mod eficient;
- reglementarea, după caz, a utilizării uneltelor de pescuit celor mai dăunătoare pentru biodiversitate.

Asigurarea sustenabilității pescuitului și a acvaculturii:

- urmărirea unei abordări cu toleranță zero împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN);
- dezvoltarea acordului global al OMC privind subvențiile dăunătoare pentru pescuit încheiat în iunie 2022 și promovarea consolidării acestuia cu elementele care nu au fost încă agreate;
- revizuirea standardelor de comercializare ale UE pentru produsele din pescuit și din acvacultură.

Asigurarea respectării normelor și standardelor internaționale:

- promovarea îndeplinirii responsabilităților statelor de pavilion de către cele care îndeplinesc rolul de registre deschise

Combaterea schimbărilor climatice pentru oceane sănătoase:

- atingerea neutralității climatice până în 2050, inclusiv decarbonizarea activităților de pescuit și a altor activități maritime;
- conservarea funcției de carbon albastru a oceanelor;
- înainte de a dezvolta noi aplicații de geoingenierie pentru eliminarea dioxidului de carbon, asigurarea unei baze științifice adecvate care să justifice astfel de activități și a unei analize corespunzătoare a riscurilor și impacturilor asociate.

Combaterea poluării marine:

- încheierea, până în 2024, a unui acord global ambițios privind materialele plastice, obligatoriu din punct de vedere juridic.

Consolidarea cunoștințelor privind oceanele:

- încurajarea creării unei interfețe interguvernamentale știință-politică pentru sustenabilitatea oceanelor, cu scopul de a institui un grup interguvernamental pentru sustenabilitatea oceanelor (IPOS).

Investiții în oceane:

⁸ În anexa la prezenta comunicare comună sunt enumerate mai multe acțiuni.

- *investiții de până la 1 miliard EUR pentru biodiversitatea oceanelor și a zonelor de coastă și pentru climă, inclusiv în marea liberă (2021-2027)*
- *furnizarea a 350 de milioane EUR pe an pentru cercetarea oceanică (Orizont Europa 2021-2027).*

Instrumentele UE pentru guvernarea internațională a oceanelor

Pe scena mondială, UE este recunoscută ca promotoare a unor **răspunsuri multilaterale coordonate la problemele globale** și ca susținătoare a **sistemului internațional bazat pe norme**. Oceanele necesită o abordare colectivă bazată pe dispozițiile dreptului internațional și pe Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS)⁹. Prin influența sa politică și diplomatică ancorată în apărarea drepturilor și valorilor fundamentale, precum și în promovarea dezvoltării durabile în conformitate cu Agenda 2030 și cu obiectivele sale de dezvoltare durabilă (ODD), UE acționează ca un intermediar onest, o punte de legătură și o **forță motrice în negocierile, forumurile și procesele** internaționale, sprijinind astfel deciziile și acțiunile esențiale pentru o guvernare sustenabilă a oceanelor.

În conformitate cu Pactul verde european, cu Comunicarea comună privind multilateralismul, cu Busola strategică a UE, cu politica UE pentru o regiune arctică pașnică, durabilă și prosperă și cu strategia UE pentru cooperare în regiunea indo-pacifică¹⁰, UE urmărește **parteneriate și alianțe** cu țări terțe, cu organizații multilaterale și regionale, inclusiv cu organizații internaționale de standardizare, prin mobilizarea puterii sale financiare și de reglementare, precum și cu actori nestatali, cum ar fi ONG-uri, operatori economici, comunitatea științifică și societatea civilă în general. Acest lucru se realizează prin dialoguri **regionale și bilaterale, cooperare¹¹ pentru dezvoltare legată de oceane, activități de informare și demersuri** specifice, **formarea de coaliții** cu privire la prioritățile-cheie și (co)găzduirea de **evenimente globale cu mai multe părți interesate** pentru a **mobiliza și a susține în continuare dinamica** acțiunilor la nivel mondial.

Prin intermediul Strategiei Uniunii Europene în materie de securitate maritimă (SUESM) și al planului său de acțiune¹² revizuit elaborate pentru a asigura securitatea și siguranța pe mare, UE abordează provocările care afectează securitatea oceanelor, cum ar fi criminalitatea transfrontalieră și organizată, amenințările la adresa libertății de navigație, amenințările la adresa biodiversității, provocările în materie de securitate climatică sau degradarea mediului din cauza deversărilor ilegale sau accidentale.

UE consideră că un exemplu de urmat poate inspira progrese și poate contribui la crearea unei viziuni comune pentru dezvoltarea unei abordări sustenabile a gestionării oceanelor la nivel mondial și recunoaște că **un rol de lider veritabil începe acasă**. Acest lucru se reflectă în special în politica UE în domeniul pescuitului, bazată pe o politică comună reformată în domeniul pescuitului, precum și în acțiunile de combatere a pescuitului ilegal și nedeclarat

⁹ Guvernarea globală a oceanelor se bazează pe UNCLOS, cadrul juridic general în care trebuie să se desfășoare toate activitățile legate de oceane, și pe cele două acorduri ale sale de punere în aplicare: i) Acordul privind punerea în aplicare a părții XI din UNCLOS din 10 decembrie 1982; ii) Acordul ONU pentru aplicarea dispozițiilor UNCLOS din 10 decembrie 1982 în legătură cu conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori.

¹⁰ JOIN(2021) 3 final; [strategic_compass_en3_web.pdf\(europa.eu\)](#); JOIN(2021) 27 final; JOIN(2021) 24 final.

¹¹ Prin IVCDI. UE și statele sale membre se numără printre cei mai importanți donatori de ajutor pentru dezvoltare legată de oceane și contribuitori voluntari la organizațiile/procesele internaționale: în perioada 2014-2020, peste 1 miliard EUR a fost angajat în cadrul politicii de dezvoltare a UE pentru a promova guvernarea oceanelor în țările terțe.

¹² 11205/14.

UE solicită și este pregătită să sprijine cele mai înalte standarde internaționale în ceea ce privește **transparența, buna guvernare și incluziunea părților interesate** în cadrul organizațiilor internaționale, cum ar fi ISA și OMC.

Activitățile de pescuit ar trebui să respecte principiile conservării pe termen lung și utilizării sustenabile a resurselor marine vii și a ecosistemelor marine.

Printr-o abordare cu „toleranță zero” împotriva **pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN)**, UE urmărește să asigure condiții de concurență echitabile pentru operatorii onești și să sprijine respectarea normelor de conservare și gestionare care vizează utilizarea sustenabilă a resurselor piscicole. Prin dialogurile sale privind pescuitul INN cu țări din afara UE pe baza Regulamentului INN, UE se asigură în plus că țările își respectă obligațiile internaționale.

Acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil (APPS) oferă un cadru solid pentru cooperarea bilaterală cu anumite țări partenere din afara UE și contribuie la consolidarea politicilor marine, maritime și în domeniul pescuitului, inclusiv a aspectelor de mediu, sociale și comerciale.

Cu ocazia celei de a 12-a Conferințe ministeriale a OMC, UE a avut un rol de lider în ceea ce privește încheierea unui acord pentru interzicerea subvențiilor dăunătoare pentru pescuit, în conformitate cu obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 14.6 al ONU (ODD 14.6). În special, UE a promovat cu succes recunoașterea unei legături între gestionarea sustenabilă a pescuitului și capacitatea de a subvenționa pescuitul în ceea ce privește stocurile supraexploatare, interzicerea absolută a subvențiilor care contribuie la pescuitul INN, dispoziții specifice pentru marea liberă care nu este gestionată de o organizație regională de gestionare a pescuitului (ORGP) și cerințe stricte în materie de transparență. UE va continua să joace un rol de lider în continuarea negocierilor pentru norme suplimentare ale OMC privind subvențiile care contribuie la supracapacitate și la pescuitul excesiv, în conformitate cu ODD 14.6.

UE este cel mai important actor din cadrul **organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului (ORGP)** și al organismelor din domeniul pescuitului din întreaga lume. În cadrul acestora, UE promovează sustenabilitatea stocurilor de pește și un proces decizional transparent, bazat pe avize științifice solide, îmbunătățește cercetarea științifică și consolidează respectarea normelor.

Conservarea și utilizarea sustenabilă a resurselor marine vii din regiunea arctică, inclusiv a stocurilor de pește, sunt esențiale. UE, în calitate de parte la Acordul privind prevenirea pescuitului nereglementat în marea liberă din zona centrală a Oceanului Arctic, s-a angajat să pună în aplicare pe deplin acest acord¹⁷.

În cadrul Strategiei sale privind biodiversitatea pentru 2030, UE elaborează un „plan de acțiune” pentru conservarea resurselor piscicole și protejarea ecosistemelor marine și măsuri pentru a limita impactul pescuitului, inclusiv asupra fundului mării, și pentru a contribui la obiectivele de mediu.

Protecția mediului marin este coordonată la nivel regional prin implicarea UE în convențiile maritime regionale, în special prin legăturile strânse cu punerea în aplicare de către UE a Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin”, asigurându-se astfel că atât statele membre ale UE, cât și țările terțe aspiră la un nivel echivalent de protecție a mărilor și oceanelor.

¹⁷ Decizia (UE) 2019/407 a Consiliului.

UE are relații strânse cu mai mulți parteneri, cum ar fi parteneriatul pe termen lung cu statele din Africa, zona Caraibilor și Pacific, pe care urmărește să îl consolideze prin Acordul de parteneriat cu Organizația statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific (OSACP), care va succeda Acordului de la Cotonou. Împreună cu acordurile de parteneriat și cooperare (APC) ale UE și cu acordurile comerciale cu mulți dintre partenerii săi terți, acesta va oferi baza pentru un angajament politic și strategic mai puternic, bazat pe valori și obiective comune.

Cooperarea condusă de UE în domeniul oceanelor

Pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN)

- Comisia cooperează periodic cu 93 de țări terțe în cadrul cooperării administrative pentru punerea în aplicare a regimului de certificare a capturii prevăzut în Regulamentul INN.
- Din 2010, 27 de țări terțe au fost notificate cu privire la posibilitatea de a fi identificate ca țări necooperante în lupta împotriva pescuitului INN.
- 17 țări au întreprins cu succes acțiunile necesare, iar notificarea lor a fost retrasă.
- UE este parte la Acordul FAO privind măsurile de competența statului portului (PSMA), primul acord internațional cu caracter obligatoriu care vizează pescuitul INN.

Acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil (APPS)

- În prezent, UE are 13 protocoale APPS în vigoare cu țări terțe
 - 9 acorduri privind tonul: Cabo Verde, Côte d'Ivoire, Sao Tomé și Príncipe, Gabon, Insulele Cook, Seychelles, Mauritius, Senegal și Gambia (cu o componentă referitoare la merluciu pentru ultimele două)
 - 4 acorduri mixte: Groenlanda, Maroc, Mauritania și Guineea-Bissau

Organizațiile regionale de gestionare a pescuitului (ORGP)

- ORGP sunt organizațiile internaționale care reglementează activitățile regionale de pescuit în marea liberă.
- UE este principalul actor din cadrul ORGP din întreaga lume și participă la 5 ORGP pentru ton și la 13 ORGP pentru alte specii.
- UE și statele sale membre au prezentat CCAMLR două propuneri de zone marine protejate, una în Estul Antarcticii (din 2012) și alta în Marea Weddell (din 2016). Odată aprobate, aceste zone marine protejate vor proteja o suprafață de 3,207 milioane de kilometri pătrați. Acestea vor aduce o contribuție esențială la lupta împotriva schimbărilor climatice și la protejarea biodiversității marine a Antarcticii.

Convențiile maritime regionale

- Convențiile și planurile de acțiune privind mările regionale oferă cadre interguvernamentale pentru combaterea degradării oceanelor și mărilor la nivel regional.
- UE este parte contractantă la trei convenții maritime regionale care acoperă apele marine ale UE:
 - Convenția de la Helsinki – HELCOM (Marea Baltică);
 - Convenția OSPAR – OSPAR (Atlanticul de Nord-Est);
 - Convenția de la Barcelona – UNEP-MAP (Marea Mediterană).

Alte instrumente:

- UE are mai multe dialoguri și parteneriate la nivel înalt cu parteneri importanți, pe lângă cele două parteneriate în domeniul oceanelor cu Canada și China.
- UE asigură cooperarea prin intermediul instrumentelor sale financiare, inclusiv:
 - Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI) – „Europa globală”;

2. CĂTRE SUSTENABILITATEA OCEANELOR PÂNĂ ÎN 2030

2.1 Oceanele și schimbările climatice

Oceanele și schimbările climatice sunt strâns interconectate: oceanele și ecosistemele lor sunt esențiale pentru reglarea climei și, în același timp, sunt puternic afectate de schimbările climatice. Prin urmare, acțiunile privind oceanele și clima trebuie să meargă mână în mână. Un pas pozitiv în acest sens este decizia CCONUSC luată în cadrul COP26 de a organiza un dialog anual privind oceanele și schimbările climatice pentru a consolida acțiunile de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea¹⁸.

Grupul interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC)¹⁹ al ONU a lansat alarma cu privire la impactul schimbărilor climatice asupra oceanelor²⁰. Acesta a subliniat necesitatea de a reduce drastic emisiile de gaze cu efect de seră și de a lua măsuri de adaptare susținute și solide. Este esențial să se combine acțiunile în toate domeniile, în oceane și pe uscat, adoptând în același timp o abordare coordonată pentru a rezolva problemele interconectate legate de schimbările climatice, pierderea biodiversității și poluare.

UE a consacrat în legislația sa **neutralitatea climatică până în 2050**, în conformitate cu Acordul de la Paris, și s-a angajat să își reducă emisiile de gaze cu efect de seră (GES) generate de activitățile maritime și să realizeze progrese continue în ceea ce privește adaptarea la schimbările climatice. Comisia Europeană a propus o serie de măsuri pentru a se asigura că transportul maritim al UE contribuie la atingerea acestui obiectiv. Printre acestea se numără un nou standard privind intensitatea GES a energiei utilizate la bordul navelor (inițiativa FuelEU în domeniul maritim), extinderea sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) la transportul maritim și o revizuire a directivelor existente privind impozitarea energiei, infrastructurile pentru combustibili alternativi și energia din surse regenerabile.

La nivel mondial, există un cadru de reglementare privind eficiența energetică a navelor noi, iar în noiembrie 2022 vor intra în vigoare măsuri de eficiență energetică pentru navele existente. De asemenea, se lucrează la elaborarea unor orientări de siguranță pentru navele care utilizează combustibili alternativi și la următorul set de măsuri concrete („pe termen mediu”). UE a propus OMI principii pentru o măsură globală de stabilire a prețului carbonului și pledează pentru combinarea acesteia cu un standard privind emisiile de GES ale combustibilii la nivel mondial. OMI a lansat, de asemenea, o revizuire a strategiei sale inițiale

¹⁸ [Pactul climatic de la Glasgow](#) recunoaște oceanele în cadrul CCONUSC (Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice), cu o invitație adresată tuturor grupurilor de lucru și organismelor constituite de a lua în considerare integrarea și consolidarea acțiunilor bazate pe oceane.

¹⁹ Raport special privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare, completat de cel de al 6-lea raport de evaluare al IPCC, care urmează să fie publicat în 2022.

²⁰ Absorbția dioxidului de carbon (25 % din emisiile umane de CO₂) și a căldurii suplimentare (90 % din căldura suplimentară la nivel mondial rezultată din efectul GES) cauzează acidificarea și încălzirea oceanelor, ceea ce duce la creșterea nivelului mării, la condiții meteorologice extreme, albirea coralilor, stratificare, dezoxigenare, zone moarte și modificări ale productivității biologice și ale distribuției speciilor și a habitatelor.

privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de nave, cu scopul de a consolida nivelurile de ambiție ale acesteia.

În mod similar, UE va continua să acționeze pentru **decarbonizarea sectorului pescuitului** pentru a reduce, de asemenea, dependența de combustibilii fosili (în principal motorină),²¹ inclusiv prin explorarea măsurilor de atenuare și a strategiilor și uneltelor de pescuit care reduc emisiile²² și îmbunătățesc eficiența utilizării energiei. De asemenea, UE analizează progresele științifice și tehnologice, în special din programele-cadru de cercetare ale UE, în vederea elaborării, până la începutul anului 2023, în strânsă cooperare cu toate părțile interesate, a unui plan de acțiune care să ofere consiliere și bune practici privind modul în care o navă de pescuit poate fi modificată pentru a fi mai eficientă din punct de vedere energetic și pentru a-și reduce emisiile de gaze cu efect de seră. Analiza va include și acvacultura.

UE consideră că **energia eoliană offshore și energia oceanică** reprezintă o parte a soluției pentru atingerea obiectivului său de a deveni neutră din punct de vedere climatic până în 2050, în conformitate cu strategia UE privind energia din surse regenerabile offshore²³. UE are o experiență unică în dezvoltarea energiei din surse regenerabile offshore și s-a angajat să sprijine dezvoltarea acesteia în întreaga lume, așa cum s-a întâmplat până în prezent²⁴.

Soluțiile bazate pe natură²⁵ pot contribui, de asemenea, la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea prin creșterea absorbției și a stocării carbonului, prin reducerea riscurilor costiere și prin furnizarea multor alte beneficii, cum ar fi o mai bună calitate a apei și o mai mare reziliență a ecosistemelor și a comunităților.

Legătura dintre schimbările climatice, prevenirea degradării ecosistemelor și pierderea biodiversității

- *Toate scenariile de emisii din secolul XXI estimează o scădere a biomasei globale a comunităților de animale marine și a potențialului de capturare a resurselor piscicole, precum și o schimbare a compoziției speciilor.*
- *Această situație va reprezenta o provocare pentru guvernarea internațională și națională a oceanelor și a pescuitului. Transferul distribuției stocurilor de pește între jurisdicțiile de guvernare ar putea destabiliza acordurile internaționale existente în domeniul pescuitului și ar putea crește riscul de conflicte internaționale.*
- *Cererea de gestionare a pescuitului transfrontalier poate crește, cu un accent deosebit pe adaptarea și reziliența resurselor piscicole.*
- *Pentru a consolida abordările preventive, UE va continua să restabilească resursele piscicole supraexploatate sau epuizate și să aplice strategii de gestionare a pescuitului.*²⁶

Înțelegerea punctelor de basculare ale ecosistemelor

- *Este necesar să se îmbunătățească cuantificarea stocării carbonului și a fluxurilor de carbon în cadrul ecosistemelor marine și să se înțeleagă punctele de basculare ale ecosistemelor*

²¹ Acest lucru a devenit și mai urgent ca urmare a agresiunii militare a Rusiei împotriva Ucrainei și a măsurilor de criză introduse pentru a sprijini flota de pescuit a UE, a se vedea [Pescuit: al doilea pachet de măsuri de criză \(europa.eu\)](#).

²² De exemplu, UE va investiga anumite tehnici de pescuit despre care se știe că perturbă rezervoarele de carbon din sedimente.

²³ COM(2020) 741.

²⁴ De exemplu, cu SUA, India, Japonia, Vietnam și Africa de Sud.

²⁵ UNEP/EA.5/Res.5.

²⁶ IPCC (Grupul interguvernamental privind schimbările climatice), 2019: Raportul special IPCC privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare.

determinate de climă.

- *Costurile și beneficiile reacțiilor la creșterea nivelului mării trebuie, de asemenea, să fie mai bine cuantificate. Creșterea nivelului mării poate avea un impact și asupra liniilor de bază de la care sunt stabilite diferitele drepturi maritime, în conformitate cu UNCLOS.*

Există un interes din ce în ce mai mare pentru activitățile de eliminare a dioxidului de carbon bazate pe oceane. Protocolul la Convenția de la Londra permite și reglementează captarea și sechestrarea carbonului în formațiunile geologice submarine și interzice fertilizarea oceanelor, cu excepția activităților de cercetare²⁷.

UE este parte la CBD, care solicită să se asigure faptul că nu au loc activități de geoingenierie legate de climă care ar putea afecta biodiversitatea până când nu există o bază științifică adecvată care să justifice astfel de activități și o analiză corespunzătoare a riscurilor asociate pentru mediu și biodiversitate și a impactului social, economic și cultural aferent²⁸.

2.2 Combaterea poluării marine

UE s-a angajat să oprească orice tip de poluare, în special poluarea marină provenită din surse terestre. Poluarea marină cu plastic a crescut de zece ori din 1980 și impune un răspuns global. De la adoptarea Strategiei sale privind materialele plastice (2018), UE a fost o forță motrice în combaterea poluării cu materiale plastice la nivel internațional, prin eforturile sale diplomatice, precum și în cadrul Uniunii. UE este implicată activ în negocierile internaționale pentru încheierea unui acord global ambițios, obligatoriu din punct de vedere juridic, privind materialele plastice până în 2024, astfel cum s-a convenit în cadrul UNEA5. De asemenea, UE este hotărâtă să reducă drastic poluarea de origine terestră cu nutrienți și pesticide chimice, printre altele din agricultură, și să ia măsuri decisive prezentate în Planul de acțiune al UE privind reducerea la zero a poluării. Decizia istorică a Convenției de la Barcelona de a prezenta OMI o propunere de desemnare a Mării Mediterane ca zonă de control al emisiilor de oxizi de sulf va reduce radical poluarea cauzată de nave.

Riscul poluării produse de munițiile aruncate în mare trebuie abordat în cooperare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale. Se preconizează că, în următorii 5-10 ani, va crește volumul scurgerilor de substanțe toxice de la munițiile aruncate în timpul Primului Război Mondial și celui de al Doilea Război Mondial, amenințând mediul marin și siguranța pescarilor și a altor marinari.

2.3 Promovarea îndeplinirii responsabilităților statelor de pavilion de către cele care îndeplinesc rolul de registre deschise

UE își intensifică eforturile de soluționare a problemelor legate de statele de pavilion care îndeplinesc rolul de „registre deschise”, alese de unii operatori de nave pentru a profita de nivelul slab de respectare de către anumite state a obligațiilor internaționale sau de control asupra navelor (pescuit și transport maritim) înregistrate sub pavilionul lor.

Provocarea reprezentată de „registrele deschise” și responsabilitățile statelor de pavilion

- *În ceea ce privește pescuitul, lipsa unui control adecvat asupra navelor lor de pescuit de către*

²⁷ [Convenția privind prevenirea poluării marine prin deversarea de deșeuri și alte materiale \(imo.org\)](https://www.imo.org).

²⁸ Decizia X/33 a CDB [UNEP/CBD/COP/DEC/X/33](https://www.unep.org/cbd/cop/dec/x/33).

anumite state de pavilion este unul dintre principalii factori care contribuie la pescuitul INN, iar UE trebuie să se asigure că toate statele de pavilion își respectă obligațiile internaționale de combatere a pescuitului INN.

- *Supravegherea guvernamentală intenționat deficitară de către aceste state de pavilion, împreună cu faptul că aceste state tind să aibă o capacitate redusă de reglementare, reprezintă motive temeinice pentru ca societățile să se înregistreze în afara țării lor de origine.*
- *Unele registre deschise cunoscute pentru punerea în aplicare deficitară a legislației maritime sunt utilizate în mod obișnuit de unii armatori pentru a se sustrage de la obligațiile de reciclare sustenabilă și sigură a navelor atunci când ajung la sfârșitul duratei lor de viață. Schimbarea pavilionului înainte de dezmembrare este o practică obișnuită care afectează grav eficacitatea legislației UE relevante privind reciclarea navelor scoase din uz²⁹.*

În acest context, este esențial ca UE să continue să promoveze transparența proprietății efective a structurilor corporative care dețin nave înregistrate în interiorul și în afara UE, pentru a fi în măsură să identifice persoanele responsabile de posibile activități ilegale sau de punerea în aplicare deficitară a obligațiilor internaționale și a altor obligații în domeniul maritim, al pescuitului, al mediului, al fiscalității, al condițiilor de muncă și al drepturilor lucrătorilor și să ia măsurile necesare.

De asemenea, în contextul combaterii poluării marine este relevant ca proprietarii navelor care poluează în mod deliberat să poată fi identificați rapid și eficient. În pofida normelor UE privind prevenirea poluării de către nave și predarea deșeurilor provenite de la nave, precum și a eforturilor sporite de supraveghere și de aplicare a normelor³⁰, deversările ilegale de petrol și de alte substanțe poluante continuă să aibă loc în mod regulat în apele europene, iar detectarea și, prin urmare, numărul urmăririlor penale rămân la un nivel scăzut. Au fost identificate dificultăți legate de asigurarea respectării normelor în contextul transnațional al transportului maritim, cu diferențe în ceea ce privește tipurile și nivelurile sancțiunilor între statele membre ale UE.

2.4 Realizarea tranziției către o economie albastră durabilă la nivel mondial

Economia albastră³¹ urmează să crească în următorii ani³². În conformitate cu abordarea sa privind economia albastră, UE va încerca să promoveze creșterea economică și să îmbunătățească mijloacele de subsistență, asigurând în același timp utilizarea sustenabilă a resurselor marine și bunăstarea comunităților costiere.

În plus, peștele și fructele de mare aduc o contribuție importantă la securitatea alimentară și nutrițională. Fiind cea mai mare piață de import de produse din pește și fructe de mare din lume, UE depune eforturi pentru a garanta intrarea pe piață numai a produselor care sunt obținute și fabricate în mod sustenabil. Într-adevăr, gestionarea eficace a pescuitului și acvacultura sustenabilă sunt condiții prealabile pentru o transformare pozitivă a sistemului alimentar.

²⁹ Regulamentul (UE) nr. 1257/2013.

³⁰ Directiva 2005/35/CE; Directiva (UE) 2019/883; <https://portal.emsa.europa.eu/web/csn>

³¹ „Economie albastră” înseamnă utilizarea sustenabilă a mării și a resurselor sale și o viziune coerentă care să țină sub control impactul cumulativ asupra ecosistemelor marine și să asigure consultarea adecvată a tuturor părților interesate.

³² Sectoarele consacrate ale economiei albastre generează 4,5 milioane de locuri de muncă directe și o cifră de afaceri de aproximativ 650 de miliarde EUR; [Raportul pe 2020 privind economia albastră a UE – Oficiul pentru Publicații al UE \(europa.eu\)](#).

Din acest motiv, prin Regulamentul său INN, UE urmărește să se asigure că pe piața sa nu ajunge niciun produs provenit din activități de pescuit ilegal. UE va continua să își consolideze politica prin dezvoltarea unor instrumente informatice adecvate în acest cadru, inclusiv a unui sistem digitalizat de certificare a capturilor.

În conformitate cu Strategia „De la fermă la consumator”³³, Comisia va prezenta o propunere legislativă privind un cadru pentru sisteme alimentare durabile, pentru a integra sustenabilitatea în toate politicile legate de alimente și pentru a consolida reziliența sistemelor alimentare, inclusiv a produselor provenite din pescuit și din acvacultură. Comisia va lua în considerare cerințe adecvate privind sustenabilitatea importurilor de produse alimentare, în conformitate cu angajamentele internaționale ale UE, în special în cadrul OMC. Cadrul va include și norme privind furnizarea de informații despre performanța în materie de sustenabilitate a produselor alimentare (etichetarea privind sustenabilitatea).

O economie albastră durabilă trebuie să se bazeze pe o finanțare sustenabilă. UE își intensifică investițiile în sănătatea oceanelor și în tranziția către o economie albastră durabilă. Platforma de investiții „BlueInvest” a UE canalizează finanțarea către o economie albastră durabilă în interiorul și în afara UE.

Regulamentul privind taxonomia UE pentru activitățile durabile³⁴ definește finanțarea și investițiile sustenabile prin elaborarea unei liste de activități economice sustenabile din punctul de vedere al mediului. Acesta stabilește și criteriile bazate pe principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ” pentru activitățile economice. Taxonomia va contribui la transferul investițiilor către utilizări sustenabile și către protejarea resurselor marine și va ghida societățile prin asigurarea alinierii operațiunilor lor la acest obiectiv.

2.5 Gestionarea integrată a oceanelor prin intermediul zonelor marine protejate și al amenajării spațiului maritim

Cererea tot mai mare de utilizare a oceanelor impune o planificare integrată a spațiului maritim, care să țină seama în mod corespunzător de interesele tuturor sectoarelor maritime și de impactul acestora asupra mediului marin, precum și de contribuția acestora la schimbările climatice și la pierderea biodiversității. Bazându-se pe o abordare ecosistemică, amenajarea spațiului maritim poate sprijini realizarea obiectivelor de conservare și refacere și poate contribui la o economie albastră durabilă. UE a dobândit o experiență semnificativă în acest domeniu și colaborează cu IOC-UNESCO pentru a o promova la nivel internațional prin intermediul inițiativei globale privind amenajarea spațiului maritim³⁵. Utilizarea amenajării spațiului maritim promovează cooperarea transfrontalieră și contribuie la reducerea la minimum a conflictelor spațiale și la gestionarea efectelor cumulative la nivel mondial.

UE promovează o rețea reprezentativă și coerentă din punct de vedere ecologic de zone marine protejate bine gestionate și alte măsuri eficiente de conservare, cu scopul ca aceste zone să acopere 30 % din spațiul marin până în 2030. Acestea sunt instrumente dovedite de refacere a biodiversității și de conservare a stocurilor, de sechestrare naturală a carbonului și de sprijinire a practicilor sustenabile.

3. ASIGURAREA SECURITĂȚII ȘI SIGURANȚEI PE MARE

³³ COM(2020) 381 final.

³⁴ Regulamentul (UE) 2020/852.

³⁵ <https://www.mspglobal2030.org/unesco-and-european-commission-launch-new-flagship-guide-on-msp/>.

3.1 Securitatea pe mare

UE ca furnizor de securitate maritimă

- *Securitatea maritimă este o condiție prealabilă pentru o economie albastră durabilă, precum și pentru pace și stabilitate în general. Aceasta protejează activitățile legitime împotriva amenințărilor reale sau potențiale legate de operațiunile pe mare ostile, ilegale și periculoase. Ea permite fluxul liber de schimburi comerciale de-a lungul liniilor maritime de comunicare și face parte integrantă dintr-o abordare cuprinzătoare a guvernantei oceanelor.*
- *Concurența în apele internaționale și provocările la adresa ordinii multilaterale bazate pe norme sunt în creștere.*
- *UE, în calitate de actor recunoscut în domeniul securității maritime la nivel internațional, se opune ferm oricărei acțiuni unilaterale care pune în pericol pacea, securitatea și stabilitatea pe mare și care contravine dreptului internațional.*
- *În conformitate cu UNCLOS, UE s-a angajat să respecte statul de drept și să asigure pacea și securitatea pe mare prin multilateralism, prin arhitecturi regionale de securitate maritimă bazate pe norme și prin colaborarea cu partenerii săi.*

În conformitate cu strategia sa în materie de securitate maritimă, UE continuă să își consolideze rolul de furnizor de securitate maritimă în interiorul și în afara frontierelor sale. În acest sens, UE adoptă o abordare transectorială a caracterului evolutiv al provocărilor și amenințărilor în materie de securitate maritimă, inclusiv atacurile cibernetice și hibride, impactul tot mai mare al schimbărilor climatice, degradarea mediului și riscurile pe care acestea le prezintă pentru stabilitate și securitate. Uniunea va acorda o atenție deosebită nevoilor regiunilor sale ultraperiferice, care sunt deosebit de expuse acestor amenințări.

Busola strategică confirmă, de asemenea, hotărârea UE de a investi în securitatea maritimă și în prezența sa la nivel mondial pentru a asigura accesul neîngrădit la căile maritime de comunicare și pentru a asigura respectarea dreptului internațional al mării. Aceasta stabilește intenția UE de a utiliza pe deplin politica sa de parteneriat maritim, de exemplu prin escale în porturi, exerciții comune și consolidarea capacităților.

UE va continua să colaboreze cu partenerii săi regionali în materie de securitate maritimă pentru a face față prezenței sporite atât a actorilor globali, cât și a celor regionali, dintre care unii nu ezită să utilizeze forțe neregulate în zone de instabilitate, subminând astfel eforturile internaționale în favoarea păcii și stabilității, destabilizând țările și economiile acestora și fiind complice la încălcări ale drepturilor omului.

UE va continua să monitorizeze îndeaproape evoluțiile și să răspundă rapid la orice amenințare la adresa securității maritime, cooperând cu partenerii săi, de exemplu cu NATO. Pe baza experienței sale în combaterea activităților infracționale transnaționale pe mare, cum ar fi pirateria în vestul Oceanului Indian și introducerea ilegală de migranți și traficul de persoane în Marea Mediterană, UE își va continua activitatea pentru a contribui la menținerea accesului deschis și sigur la marea liberă. În acest scop, UE a decis să prelungească punerea în aplicare a conceptului prezențelor maritime coordonate în Golful Guineei pentru încă doi ani și să lanseze o nouă punere în aplicare a acestui concept în nord-vestul Oceanului Indian. De asemenea, UE va lua în considerare aplicarea conceptului în alte zone maritime de interes potențiale. În plus, UE va continua să contribuie la consolidarea capacităților țărilor terțe de a-și monitoriza domeniul maritim și de a asigura securitatea maritimă și capacitățile de aplicare a legii.

3.2 Siguranța pe mare și promovarea unor condiții de muncă decente la nivel mondial

Sectorul pescuitului și cel al navigației sunt caracterizate de condiții de muncă dificile, periculoase și cu risc ridicat, care au fost exacerbate de pandemia de COVID-19. Numărul deceselor și al vătămarilor rămâne inacceptabil de ridicat. Lucrătorii migranți sunt în mod special vulnerabili la condiții precare, practici abuzive și tratament inegal.

Prin agenda sa privind guvernanta internațională a oceanelor și politica comună în domeniul pescuitului, UE promovează munca decentă în domeniul pescuitului, în conformitate cu obiectivele Organizației Internaționale a Muncii (OIM), ale Organizației Maritime Internaționale (OMI) și ale Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) și în cooperare cu țările partenere. UE va promova în continuare ratificarea și punerea efectivă în aplicare a Convenției nr. 188 a OIM privind munca în domeniul pescuitului, precum și a altor standarde internaționale relevante³⁶, în special a celor prevăzute în convențiile OIM³⁷. În acest scop, UE va utiliza acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil, în special prin punerea în aplicare a unui set coerent de dispoziții privind guvernanta socială, precum și organizațiile regionale de gestionare a pescuitului, după caz. În cadrul dialogurilor bilaterale și al forurilor regionale și internaționale, UE va aborda munca forțată și alte forme de muncă în care se încalcă drepturile omului în domeniul pescuitului, inclusiv atunci când sunt detectate în contextul combaterii pescuitului INN. Comunicarea privind munca decentă la nivel mondial³⁸ consolidează strategia UE privind promovarea muncii decente la nivel mondial, identificând instrumente esențiale prin intermediul politicilor UE.

UE și statele sale membre se află, de asemenea, în prima linie în ceea ce privește îmbunătățirea legislației privind siguranța maritimă și promovarea unor standarde de înaltă calitate la nivel mondial, atât în cadrul OMI, cât și la nivelul UE. Scopul este de a elimina transportul maritim care nu corespunde standardelor, de a spori protecția pasagerilor și a echipajelor, de a reduce riscul de poluare a mediului, operațional sau accidental (de exemplu, deversări de petrol, pierderi de containere) și de a se asigura că operatorii care respectă bunele practici nu sunt dezavantajați din punct de vedere comercial în comparație cu cei pregătiți să facă compromisuri în ceea ce privește siguranța navelor. Comisia și statele membre se pot baza pe asistența tehnică și științifică a Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă.

Siguranța și securitatea sistemului de transport sunt esențiale, iar UE rămâne lider mondial în această privință. Legislația UE privind responsabilitățile statului de pavilion, controlul statului portului și investigarea accidentelor contribuie la siguranța, securitatea și eficiența transportului maritim. Eforturile continue cu autoritățile internaționale, naționale și locale, cu părțile interesate și cu cetățenii sunt esențiale.

³⁶ Standardele internaționale existente privind condițiile de muncă și drepturile lucrătorilor trebuie să fie promovate și puse în aplicare în mod eficace pentru a asigura siguranța pe mare pentru toți. Promovarea ratificării mai ample și a punerii efective în aplicare a Convenției din 2006 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind munca în domeniul maritim, astfel cum a fost modificată (MLC, 2006), este de o importanță majoră. Prin politica sa comună în domeniul pescuitului și prin dimensiunea sa externă, UE promovează munca decentă în domeniul pescuitului, în conformitate cu obiectivele OIM, ale Organizației Maritime Internaționale (OMI) și ale FAO și în cooperare cu țările partenere.

³⁷ Inclusiv Convenția OMI privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart pentru personalul navelor de pescuit (STCW-F).

³⁸ COM(2022) 66 final.

4. CONSOLIDAREA CUNOȘTINTELOR PRIVIND OCEANELE

Științele oceanelor, observarea, monitorizarea mediului și previzionarea sunt elemente vitale pentru **o acțiune bazată pe dovezi în vederea protejării și gestionării sustenabile a oceanelor**. Există încă **prea multe lacune în ceea ce privește cunoștințele noastre despre oceane**. Acțiunile și soluțiile la criza sanitară a oceanelor și la dezvoltarea unei economii albastre durabile depind de nivelul nostru de cunoaștere și înțelegere și de capacitatea de inovare.

UE și-a asumat angajamentul față de Deceniul științelor oceanului pentru dezvoltare durabilă 2021-2030 al ONU. Politica europeană în domeniul cercetării și inovării alimentează, stimulează și accelerează agenda transformatoare a UE prevăzută în Pactul verde.

Orizont Europa: principalul program de finanțare al UE pentru cercetare și inovare (2021-2027)

- *Programul Orizont Europa prevede aproximativ 350 de milioane EUR pe an pentru problemele marine și maritime. Programul sprijină consolidarea cunoștințelor privind oceanele și stimulează idei și inițiative noi pentru a răspunde provocărilor legate de oceane.*
- *Prin Orizont Europa se alocă încă 110 milioane EUR pe an misiunii europene „Refacerea oceanelor și a apelor noastre până în 2030” pentru perioada 2021-2023. Obiectivul misiunii este de a demonstra soluții practice pentru curățarea apelor, refacerea ecosistemelor degradate și tranziția economiei albastre către neutralitate climatică.*

UE este un model de bune practici în ceea ce privește **schimbul de date privind mediul marin și de observațiile privind oceanele**. Obligația țărilor UE de a face schimb de date privind mediul marin și de a coopera la nivelul UE și la nivel regional pentru a îmbunătăți colectarea și monitorizarea datelor este bine stabilită în Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin” și ar putea fi completată de o inițiativă de observare a oceanelor pentru a structura și a armoniza colectarea de date privind mediul marin în Europa. Informațiile și datele privind starea mărilor Europei sunt puse la dispoziție în sistemul de informare privind mediul marin pentru Europa WISE Marine³⁹ și pe EMODnet. Serviciul Copernicus de monitorizare a mediului marin⁴⁰ furnizează date gratuite și deschise privind mediul marin și servicii de monitorizare a oceanelor și de prognoză în timp real și, împreună cu serviciul Copernicus privind schimbările climatice⁴¹, servicii de monitorizare și de previziune climatică pentru oceane, atât pentru bazinele maritime ale UE, cât și pentru oceanele mondiale. UE este un partener puternic al inițiativei „Viitorul mărilor și oceanelor” din cadrul G7 și al inițiativei GEO Blue Planet pentru a furniza publicului informații privind oceanele și zonele de coastă. Digitalizarea și instrumentele avansate pot optimiza și sprijini sustenabilitatea operațiunilor pe mare.

Programele de cercetare ale UE vor sprijini colectarea de dovezi utilizate de organismele științifice mondiale, inclusiv de grupurile științifice independente, de Grupul interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) și de Platforma interguvernamentală științifico-politică privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES), care oferă sprijin specific pentru luarea deciziilor. **Reînnoirea sau revizuirea interfeței internaționale bidirecționale existente știință-politică** ar putea aduce valoare

³⁹ [WISE Marine — Marine Information System for Europe \(europa.eu\)](http://wise-marine.europa.eu).

⁴⁰ <https://www.copernicus.eu/ro/servicii/mediul-marin>.

⁴¹ <https://www.copernicus.eu/ro/servicii/schimbari-climatice>.

adăugată prin promovarea sănătății și a sustenabilității oceanelor, evaluarea cunoștințelor și sprijinirea procesului de elaborare a politicilor.

UE ia măsuri pentru a promova **cunoașterea oceanelor** și va continua să susțină acțiunile de implicare a cetățenilor pentru a sprijini schimbările de percepție, de valori, de atitudini și de comportament personal, promovând practici sustenabile. De asemenea, UE s-a angajat într-o colaborare cu Comisia Oceanografică Interguvernamentală a UNESCO pentru a intensifica activitatea de promovare a cunoașterii oceanelor.

Diplomația științifică îmbunătățește înțelegerea reciprocă și viziunile și acțiunile comune. UE se adresează țărilor și organizațiilor din afara Uniunii prin intermediul parteneriatelor, al proiectelor și al finanțării în domeniul cercetării în cadrul programului Orizont Europa și al instrumentului Europa globală. Organizațiile maritime regionale sunt factori importanți ai cunoașterii mediului marin la nivel regional și ai înțelegerii reciproce a stării mediului marin.

CONCLUZIE

Prin această comunicare comună, UE și statele sale membre sunt invitate să își consolideze angajamentul pentru conservarea unor oceane curate, sănătoase, productive și reziliente, care să fie utilizate în mod sustenabil în condiții de muncă sigure și echitabile, asigurând în același timp stabilitatea și securitatea pe mare. Comunicarea comună se bazează nu numai pe rolul internațional al UE și al statelor sale membre de parteneri de încredere și de susținători puternici ai sustenabilității, ci și pe rolul de lideri prin puterea exemplului și de actori responsabili, cu ambiția de a ridica standardele internaționale la scară largă și în mod incluziv, împreună cu partenerii internaționali, prin intermediul tuturor canalelor de cooperare, acționând împreună pentru obiective comune.

Comisia și Înalțul Reprezentant vor colabora cu Parlamentul European, cu Consiliul, cu statele membre ale UE și cu alte instituții ale UE și internaționale interesate în vederea implementării acestor acțiuni.